

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

05. Ανθολογία ομιλιών (05. Suttanipāṭapāḷi)

2. Το μικρό κεφάλαιο (2. Cūḷavaggo)

[Snp 2, PTS 39-71]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

05. Ανθολογία ομιλιών

2. Το μικρό κεφάλαιο

1. Η ομιλία για τα κοσμήματα

- 224.** Όσα πλάσματα έχουν συγκεντρωθεί εδώ, είτε επίγεια είτε στο μεσουράνημα· Όλα τα πλάσματα ας γίνουν ευτυχισμένα, και επίσης ας ακούσουν προσεκτικά τα λόγια.
- 225.** Γι' αυτό λοιπόν όλα τα πλάσματα ακούστε, δείξτε φιλικότητα στην ανθρώπινη γενιά· Την ημέρα και τη νύχτα αυτοί που φέρνουν προσφορές, γι' αυτό προστατεύστε τους επιμελείς.
- 226.** Οποιοσδήποτε πλούτος εδώ ή εκεί, ή οποιοδήποτε εξαίσιο κόσμημα στους παραδείσους· κανένα δεν είναι ίσο με τον Τατχάγκατα, και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στον Βούδα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 227.** Την εξάλειψη, το μη πάθος, το αθάνατο, το υπέροχο, που ανακάλυψε ο σοφός των Σάκκα αυτοσυγκεντρωμένος· τίποτε δεν είναι ίσο με αυτή τη Διδασκαλία, και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στη Διδασκαλία· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 228.** Αυτό που ο έξοχος Βούδας εγκωμίασε ως αγνό, την αυτοσυγκέντρωση με άμεσο επακόλουθο, άλλοι την αποκαλούν· με αυτή την αυτοσυγκέντρωση τίποτε ίσο δεν υπάρχει, και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στη Διδασκαλία· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 229.** Αυτά τα άτομα, οκτώ, επαινεμένα από τους αγαθούς, αυτά τα τέσσερα ζεύγη είναι· αυτοί οι άξιοι προσφορών μαθητές του Καλότυχου, σε αυτούς τα δοσμένα έχουν μεγάλο καρπό· και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στην Κοινότητα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 230.** Αυτοί που είναι καλά αφοσιωμένοι με σταθερό νου, που έχουν ξεφύγει από τα πάθη στη διδασκαλία του Γκότάμα· αυτοί που έχουν επιτύχει την επίτευξη, βυθισμένοι στο αθάνατο, έχοντας αποκτήσει δωρεάν την κατάπαυση, απολαμβάνοντάς την·

και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στην Κοινότητα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.

- 231.** Όπως μια πύλη στερεωμένη στη γη, ακλόνητη από τους τέσσερις ανέμους· έτσι παρόμοιο το ενάρετο άτομο αποκαλώ, αυτόν που βλέπει τις ευγενείς αλήθειες με πλήρη κατανόηση· και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στην Κοινότητα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 232.** Αυτοί που διαφωτίζουν τις ευγενείς αλήθειες, που διδάχθηκαν καλά από αυτόν με τη βαθιά σοφία· αν και αυτοί είναι σφόδρα αμελείς, αυτοί δεν λαμβάνουν όγδοη ύπαρξη· και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στην Κοινότητα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 233.** Μαζί με την τελειότητα της ενόρασής του, τρεις καταστάσεις εγκαταλείπονται· η άποψη περί ταυτότητας και η αμφιβολία, και οι ηθικοί κανόνες και αυστηρότητες, ή οτιδήποτε υπάρχει.
- 234.** Και ελεύθερος από τους τέσσερις κόσμους της αθλιότητας, ικανός να διαπράξει τις έξι αποτρόπαιες πράξεις· και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στην Κοινότητα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 235.** Αν και αυτός διαπράττει κακόβουλη πράξη, με το σώμα, με την ομιλία ή με τον νου· αυτός είναι ανίκανος να την αποκρύψει, η αδυναμία αυτού που έχει δει την κατάσταση έχει δηλωθεί· και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στην Κοινότητα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 236.** Όπως στη δασική συστάδα με ανθισμένες κορυφές, τον πρώτο μήνα του καλοκαιριού, στην αρχή του καλοκαιριού· έτσι παρόμοια την εξαίρετη Διδασκαλία δίδαξε, που οδηγεί στο Νιμπάνα, για την υπέρτατη ευημερία· και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στον Βούδα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 237.** Ο άριστος, ο γνώστης του αρίστου, ο δωρητής του αρίστου, ο φέρων το άριστο, ο ανυπέμβλητος, δίδαξε την εξαίρετη Διδασκαλία· και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στον Βούδα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.
- 238.** Το παλαιό έχει εξαλειφθεί, δεν υπάρχει νέα εμφάνιση, αποπαθιασμένοι στη συνείδηση για τη μελλοντική ύπαρξη· αυτοί με εξαλειμμένο σπόρο, χωρίς επιθυμία αύξησης, οι σοφοί σβήνουν όπως αυτό το λυχνάρι·

και αυτό το εξαίσιο κόσμημα είναι στην Κοινότητα· με αυτή την αλήθεια ας υπάρξει ευημερία.

239. Όσα πλάσματα έχουν συγκεντρωθεί εδώ, είτε επίγεια είτε στο μεσουράνημα· τον Τατχάγκατα που χαίρει ευσέβειας από θεούς και ανθρώπους, τον Βούδα προσκυνούμε· ας υπάρξει ευημερία.

240. Όσα πλάσματα έχουν συγκεντρωθεί εδώ, είτε επίγεια είτε στο μεσουράνημα· τον Τατχάγκατα που χαίρει ευσέβειας από θεούς και ανθρώπους, τη Διδασκαλία προσκυνούμε· ας υπάρξει ευημερία.

241. Όσα πλάσματα έχουν συγκεντρωθεί εδώ, είτε επίγεια είτε στο μεσουράνημα· τον Τατχάγκατα που χαίρει ευσέβειας από θεούς και ανθρώπους, την Κοινότητα προσκυνούμε· ας υπάρξει ευημερία.

Τέλος της ομιλίας για τα κοσμήματα, πρώτη.

2. Η ομιλία Αμαγκάντχα

242. «Σαμάκα, τσινγκούλακα και τσίνακα, καρπούς φύλλων, καρπούς ριζών, καρπούς αγελάδων· αποκτημένα με δικαιοσύνη, οι γαλήνιοι τρώγοντας, δεν λένε ψέματα επιθυμώντας ηδονές.

243. «Ενώ τρως αυτό που είναι καλά μαγειρεμένο, καλά ετοιμασμένο, δοσμένο από άλλους, καθαρό, εξαίσιο· καταναλώνοντας τροφή από ρύζι, τρως, Κάσσαπα, τη μυρωδιά του ωμού κρέατος.»

244. «Η μυρωδιά του ωμού κρέατος δεν μου επιτρέπεται», έτσι ακριβώς εσύ μιλάς, συγγενή του Βράχμα· καταναλώνοντας τροφή από ρύζι, με καλά μαγειρεμένα κρέατα πουλιών· σε ρωτώ, Κάσσαπα, αυτό το νόημα, τι είδους είναι για σένα η μυρωδιά του ωμού κρέατος;»

245. «Ο φόνος έμβιων όντων, η δολοφονία, ο ακρωτηριασμός και η φυλάκιση, η κλοπή, η ψευδολογία, η απάτη και η εξαπάτηση· Η άσκοπη μελέτη, η συνεύρεση με τη γυναίκα άλλου, αυτή είναι η δυσοσμία και όχι η κατανάλωση κρέατος.

246. «Όσοι άνθρωποι εδώ είναι ασυγκράτητοι στις ηδονές, άπληστοι στις γεύσεις, προσκολλημένοι σε ακάθαρτη κατάσταση· με άποψη του μηδενισμού, άδικοι, δύσκολο να καθοδηγηθούν, αυτή είναι η δυσοσμία και όχι η κατανάλωση κρέατος.

247. «Αυτοί που είναι σκληροί, άγριοι, κακολόγοι από πίσω, προδότες φίλων, χωρίς συμπόνια, υπεροπτικοί· με συνήθεια να μη δίνουν και δεν δίνουν σε κανέναν, αυτή είναι η δυσοσμία και όχι η κατανάλωση κρέατος.

- 248.** «Η οργή, η ματαιότητα, η ισχυρογνωμοσύνη, η αντίσταση, η απάτη, η ζήλια και η αυτοεπαίνεση·
η αλαζονεία και η υπεροψία και η συναναστροφή με τους μη αγαθούς, αυτή είναι η δυσσομία και όχι η κατανάλωση κρέατος.
- 249.** «Όσοι είναι κακής ηθικής, καταστροφείς χρεών και συκοφάντες, απατεώνες στις συναλλαγές, εδώ υποκριτές·
Οι χειρότεροι άνθρωποι που εδώ διαπράττουν αμάρτημα, αυτή είναι η δυσσομία και όχι η κατανάλωση κρέατος.
- 250.** «Όσοι άνθρωποι εδώ είναι ασυγκράτητοι στα έμβια όντα, αφαιρούν από άλλους και είναι αφοσιωμένοι στη βλάβη·
ανήθικοι, σκληροί, τραχείς, αδιάφοροι, αυτή είναι η δυσσομία και όχι η κατανάλωση κρέατος.
- 251.** «Αυτοί που είναι άπληστοι σε αυτά, εχθρικοί, φονιάδες, πάντα προσπαθούν, πεθαίνοντας πηγαίνουν στο σκοτάδι·
Πέφτουν τα όντα στην κόλαση με το κεφάλι κάτω, αυτή είναι η δυσσομία και όχι η κατανάλωση κρέατος.
- 252.** Ούτε η αποχή από ψάρι και κρέας, ούτε η γυμνότητα, ούτε το ξύρισμα του κεφαλιού, ούτε τα πλεγμένα μαλλιά και η βρωμιά·
ούτε τα τραχιά δέρματα αντιλόπης, ούτε η υπηρεσία στην ιερή φωτιά, ούτε οι πολλοί αυστηροί ασκητισμοί στον κόσμο για αθανασία·
ούτε οι ύμνοι, οι προσφορές, οι θυσίες ή η τήρηση των εποχών, δεν καθαρίζουν τον θνητό που δεν έχει διαβεί την αβεβαιότητα.
- 253.** «Όποιος σε αυτές φυλαγμένος, με γνωστές τις ικανότητες περπατάει, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, χαίρεται στην εντιμότητα και την ηπιότητα·
ξεπερνώντας τις προσκολλήσεις, με εγκαταλελειμμένο κάθε πόνο, δεν κολλάει σε αυτά που είδε και άκουσε ο σοφός».
- 254.** Έτσι αυτό το νόημα ο Ευλογημένος ξανά και ξανά, το εξήγησε· αυτός που έχει φτάσει στην πέρα όχθη των ιερών ύμνων το κατανόησε·
με ποικίλους στίχους ο σοφός το φανέρωσε, απαλλαγμένος από τη δυσσομία, μη προσκολλημένος, δύσκολος να οδηγηθεί.
- 255.** Αφού άκουσε την καλά ειπωμένη ρήση του Βούδα, απαλλαγμένη από τη δυσσομία, που απομακρύνει κάθε δυστυχία·
με ταπεινό νου απέδωσε σεβασμό στον Τατχάγκατα και εκεί ακριβώς ζήτησε την αναχώρηση από την κοσμική ζωή.

Τέλος της ομιλίας Αμαγκάντχα, δεύτερη.

3. Η ομιλία Χίρι

- 256.** Αυτόν που ξεπερνά την ντροπή, που αηδιάζει με αυτήν, που λέει «είμαι δικός σου»·
που δεν αναλαμβάνει πράξεις που μπορούν να γίνουν, «αυτός δεν είναι δικός μου» έτσι ας τον συνειδητοποιήσει.

- 257.** Όποιος στους φίλους λέει αγαπητά λόγια χωρίς επαγωγή·
αυτόν που δεν κάνει αλλά μιλάει, οι σοφοί τον κατανοούν πλήρως.
- 258.** Αυτός δεν είναι φίλος που είναι πάντα προσεκτικός, υποψιαζόμενος ρήξη,
παρατηρώντας μόνο ελαττώματα·
Σε όποιον κοιμάται όπως ένας γιος στο στήθος, αυτός πράγματι είναι φίλος
που δεν χωρίζεται από άλλους.
- 259.** Η κατάσταση που δημιουργεί χαρά, που φέρνει έπαινο και ευτυχία·
Αυτός που έχει ως όφελος τον καρπό αναπτύσσει, σηκώνοντας το ανθρώπινο
ζυγό.
- 260.** Έχοντας πει τη γεύση της μοναξιάς, και τη γεύση της γαλήνης·
γίνεται χωρίς οδύνη, χωρίς κακό, πίνοντας τη γεύση της χαράς της
Διδασκαλίας.

Τέλος της ομιλίας Χίρι, τρίτη.

4. Η ομιλία για τις ευλογίες

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

- 261.** «Πολλοί θεοί και άνθρωποι, σκέφτηκαν τις ευλογίες·
επιθυμώντας την ευημερία, πες την ύψιστη ευλογία».
- 262.** «Η μη συναναστροφή με τους ανόητους, και η συναναστροφή με τους σοφούς·
η ευσέβεια προς εκείνους που αξίζουν ευσέβεια, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 263.** Διαμονή σε κατάλληλο μέρος, και αξιέπαινες πράξεις που έγιναν στο παρελθόν·
ορθή κατεύθυνση του εαυτού, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 264.** Η πολυμάθεια και η τέχνη, και η μοναστική διαγωγή καλά εκπαιδευμένη·
και η ομιλία που είναι καλά ειπωμένη, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 265.** Η φροντίδα προς τους γονείς, η μέριμνα για τα παιδιά και τη σύζυγο·
και οι ακώλυτες δραστηριότητες, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 266.** Η δωρεά και η συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και η μέριμνα για
τους συγγενείς·
οι ανεπίληπτες πράξεις, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 267.** «Η αποχή, η αποφυγή από το κακό, και ο αυτοέλεγχος από τη μέθη·
η επιμέλεια στις νοητικές καταστάσεις, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 268.** «Σεβασμός και ταπεινότητα, ικανοποίηση και ευγνωμοσύνη·

την κατάλληλη στιγμή η ακοή της Διδασκαλίας, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.

- 269.** Η υπομονή και η ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, και το βλέπειν ασκητές· την κατάλληλη στιγμή η συζήτηση της Διδασκαλίας, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 270.** Ο αυστηρός ασκητισμός και η άγια ζωή, και η ενόραση των ευγενών αληθειών· και η πραγμάτωση της Νιμπάνα, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 271.** Αυτού που πλήττεται από τις κοσμικές αντιξοότητες, ο νους του οποίου δεν τρέμει· χωρίς λύπη, χωρίς σκόνη, ασφαλής, αυτή είναι η ύψιστη ευλογία.
- 272.** «Αφού κάνουν τέτοια πράγματα, αήττητοι παντού· παντού πηγαίνουν με ασφάλεια, αυτή είναι γι' αυτούς η ύψιστη ευλογία».

Τέλος της ομιλίας Μανγκάλα, τέταρτη.

5. Η ομιλία για τον Σουτσίλομα

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Γκαγιά, σε ένα σκαλιστό κρεβάτι, στην κατοικία του δαίμονα Σουτσίλομα. Εκείνη την περίοδο ο δαίμονας Κχάρα και ο δαίμονας Σουτσίλομα περνούσαν όχι μακριά από τον Ευλογημένο. Τότε ο δαίμονας Κχάρα είπε στον δαίμονα Σουτσίλομα: «Αυτός είναι ασκητής». «Αυτός δεν είναι ασκητής, αυτός είναι ασκητούλης. Θα μάθω αν αυτός είναι ασκητής ή αν αυτός είναι ασκητούλης».

Τότε ο δαίμονας Σουτσίλομα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, έφερε το σώμα του κοντά στο σώμα του Ευλογημένου. Τότε ο Ευλογημένος απομάκρυνε το σώμα του. Τότε ο δαίμονας Σουτσίλομα είπε στον Ευλογημένο: «Με φοβάσαι, ασκητή;» «Δεν σε φοβάμαι, φίλε· αλλά η επαφή σου είναι κακή».

«Θα σου κάνω μια ερώτηση, ασκητή. Αν δεν μου απαντήσεις, ή θα ταράξω τον νου σου, ή θα σπάσω την καρδιά σου, ή αφού σε πιάσω από τα πόδια θα σε πετάξω στην άλλη όχθη του Γάγγη».

«Δεν βλέπω, φίλε, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, που θα μπορούσε να ταράξει τον νου μου ή να σπάσει την καρδιά μου ή αφού με πιάσει από τα πόδια να με πετάξει στην άλλη όχθη του Γάγγη. Αλλά εσύ, φίλε, ρώτα ό,τι επιθυμείς». Τότε ο δαίμονας Σουτσίλομα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

- 273.** «Η λαγνεία και το μίσος από πού προέρχονται, η δυσαρέσκεια, η τέρψη, ο τρόμος από πού γεννιούνται;
Από πού εγειρόμενοι οι νοητικοί λογισμοί, όπως τα παιδιά κοράκι εκτοξεύουν;»
- 274.** «Η λαγνεία και το μίσος από εδώ προέρχονται, η δυσαρέσκεια, η τέρψη, ο τρόμος από εδώ γεννιούνται·
από εδώ εγειρόμενοι οι νοητικοί λογισμοί, όπως τα παιδιά κοράκι εκτοξεύουν.

- 275.** «Γεννημένα από την προσκόλληση, αναδυόμενα από τον εαυτό, όπως οι αεροφυείς ρίζες γεννιούνται από τον κορμό της συκιάς· πολλά προσκολλημένα στις ηδονές, όπως η αναρριχητική μαλούβα απλωμένη στο δάσος.
- 276.** «Αυτοί που κατανοούν από πού προέρχεται, αυτοί το απομακρύνουν, άκουσε δαίμονα· αυτοί διαβαίνουν αυτή τη νοητική πλημμύρα που είναι δύσκολο να διαβεί, που δεν είχαν διαβεί πριν, για τη μη επαναγέννηση».

Τέλος της ομιλίας Σουτσιλόμα, πέμπτη.

6. Η ομιλία Ντχαμματσαρίγια

- 277.** Η ενάρετη συμπεριφορά, η άγια ζωή, αυτό λένε ότι είναι ο ύψιστος θησαυρός· ακόμη κι αν κάποιος γίνει αναχωρητής, από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή.
- 278.** Αν αυτός είναι φλύαρος εκ φύσεως, ευχαριστημένος με την παρενόχληση, σαν ελάφι· η ζωή του είναι χειρότερη, αυξάνει τη σκόνη στον εαυτό του.
- 279.** Ο μοναχός που απολαμβάνει τη διαμάχη, καλυμμένος από τη φύση της αυταπάτης· δεν γνωρίζει ούτε αυτό που διακηρύσσεται, τη Διδασκαλία που διδάχθηκε από τον Βούδα.
- 280.** Βλάπτοντας αυτούς με αναπτυγμένο εαυτό, καθοδηγούμενος από την άγνοια· δεν γνωρίζει τη μόλυνση, την οδό που οδηγεί στην κόλαση.
- 281.** Έχοντας φτάσει στον κόσμο του ξεπεσμού, από μήτρα σε μήτρα, από σκοτάδι σε σκοτάδι· αυτός πράγματι ο τέτοιος μοναχός, πεθαίνοντας υφίσταται δυστυχία.
- 282.** Όπως θα ήταν ένας βόθρος περιττωμάτων, γεμάτος για πολλά χρόνια· όποιος θα ήταν τέτοιος, αυτός με νοητική κηλίδα είναι δύσκολο να καθαριστεί.
- 283.** Αυτόν που τέτοιου είδους γνωρίζετε, μοναχοί, εξαρτώμενο από τις μολύνσεις· έχοντα κακόβουλες επιθυμίες, κακόβουλους λογισμούς, κακή συμπεριφορά και κακό τόπο που συχνάζει.
- 284.** Όλοι ενωμένοι, αποβάλετέ τον· διώξτε το σκουπίδι, απομακρύνετε τη σαπίλα.
- 285.** Έπειτα παρασύρετε τα άχυρα, τους μη ασκητές που νομίζουν ότι είναι ασκητές· αφού εκδιώξετε αυτούς με κακόβουλες επιθυμίες, με κακή συμπεριφορά και κακό περιβάλλον.

- 286.** Αγνοί με αγνούς συγκατοικία, να ζείτε μνήμονες·
τότε ενωμένοι και συνετοί, θα θέσετε τέρμα στον πόνο.

Τέλος της ομιλίας Ντχαμματσαρίγια, έκτη.

7. Η ομιλία Μπραχμαναντχάμμικα

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε αρκετοί πλούσιοι βραχμάνοι των Κοσάλα, γερασμένοι, ηλικιωμένοι, προχωρημένοι στα χρόνια, έχοντας διανύσει μεγάλη περίοδο, έχοντας φτάσει στο τέλος της ηλικίας, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι πλούσιοι βραχμάνοι είπαν στον Ευλογημένο: «Άραγε, αγαπητέ Γκόταμα, οι βραχμάνοι σήμερα ταιριάζουν με τις αρχές των αρχαίων βραχμάνων;» «Όχι, βραχμάνοι, οι βραχμάνοι σήμερα δεν ταιριάζουν με τις αρχές των αρχαίων βραχμάνων». «Καλώς, ας μας μιλήσει ο αξιότιμος Γκόταμα για τις αρχές των αρχαίων βραχμάνων, αν δεν είναι ενοχλητικό για τον αξιότιμο Γκόταμα». «Τότε λοιπόν, βραχμάνοι, ακούστε, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, αγαπητέ», απάντησαν εκείνοι οι πλούσιοι βραχμάνοι στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

- 287.** «Οι αρχαίοι σοφοί ήταν αυστηροί ασκητές με συγκρατημένο εαυτό·
Έχοντας εγκαταλείψει τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, έπρατταν για το δικό τους όφελος.
- 288.** «Οι βραχμάνοι δεν είχαν ζώα, ούτε ασήμι ούτε σιτηρά·
Είχαν την απαγγελία ως πλούτο και σιτηρά, και φύλαγαν τον υπέροχο θησαυρό.
- 289.** Ό,τι είχε ετοιμαστεί για αυτούς, τροφή στην πόρτα προσφερόμενη·
Αυτό που έγινε με πίστη, για αυτούς που αναζητούσαν, θεώρησαν ότι έπρεπε να δοθεί.
- 290.** Με ρούχα ποικιλόχρωμα, με κρεβάτια και ξενώνες·
Ακμάζουσες χώρες και βασιλεία, αυτοί προσκύνησαν τους βραχμάνους.
- 291.** «Οι βραχμάνοι ήταν απαραβίαστοι, ανίκητοι, προστατευόμενοι από τη Διδασκαλία·
κανείς δεν τους εμπόδιζε στις πόρτες των οικογενειών, με κανέναν τρόπο.
- 292.** «Σαράντα οκτώ χρόνια, (νεανική) άγια ζωή άσκησαν αυτοί·
Αναζητώντας αληθινή γνώση και καλή συμπεριφορά, έζησαν οι βραχμάνοι παλιά.
- 293.** «Οι βραχμάνοι δεν πήγαιναν σε άλλη, ούτε αγόραζαν σύζυγο·
μόνο με αμοιβαία αγάπη συγκατοίκηση, συνερχόμενοι συμφωνούσαν.
- 294.** «Εκτός από εκείνη την περίοδο, τη σύζυγο που απέχει λόγω εμμηνορροίας·
στο ενδιαμέσο για συνουσία, δεν πηγαίνουν οι βραχμάνοι.

- 295.** Την άγια ζωή και την ηθική, την εντιμότητα, την ηπιότητα, τον αυστηρό ασκητισμό·
την πραότητα και τη μη βία, και την υπομονή επαίνεσαν.
- 296.** «Όποιος ήταν ο ανώτατος μεταξύ τους, ο Βράχμα με σταθερή προσπάθεια·
αυτός ακόμη και τη συνουσία, ούτε στο όνειρο δεν πήγαινε.
- 297.** Ακολουθώντας το καθήκον του, εδώ μερικοί νοήμονες·
Την άγια ζωή και την ηθική, και την υπομονή επαίνεσαν.
- 298.** «Ρύζι, κρεβάτι, ύφασμα, βουτυρέλαιο και λάδι ζητώντας·
Συγκεντρώνοντάς τα με δικαιοσύνη, από αυτά οργάνωσαν θυσία.
- 299.** «Στην προετοιμασμένη θυσία, δεν σκότωναν αγελάδες αυτοί·
Όπως μητέρα, πατέρα, αδελφός, ή και άλλοι συγγενείς·
Οι αγελάδες είναι οι ύψιστοι φίλοι μας, από τις οποίες παράγονται τα φάρμακα.
- 300.** «Δότες τροφής, δότες δύναμης αυτές, δότες ομορφιάς, δότες ευτυχίας
επίσης·
Έχοντας γνωρίσει αυτόν τον λόγο, δεν σκότωναν αγελάδες αυτοί.
- 301.** «Λεπτοφυείς, μεγαλόσωμοι, όμορφοι, ένδοξοι·
οι βραχμάνοι με τις δικές τους αρχές, πρόθυμοι σε ό,τι πρέπει και δεν πρέπει
να γίνει·
όσο υπήρχαν στον κόσμο, η γενιά ευημερούσε με ευτυχία.
- 302.** Σε αυτούς υπήρξε ψευδαίσθηση, αφού είδαν από μικρό μικρό·
και του βασιλιά τη μεγαλοπρέπεια, και τις στολισμένες γυναίκες.
- 303.** «Σε άρματα ζεμένα με ευγενή άλογα, καλοφτιαγμένα με ποικίλα ραψίματα·
Σε οικόπεδα και κατοικίες, χωρισμένα σε μέρη και μετρημένα.
- 304.** «Περικυκλωμένο από κοπάδια βοδιών, με πλήθη εκλεκτών γυναικών·
τον μεγάλο ανθρώπινο πλούτο, ποθούσαν οι βραχμάνοι.
- 305.** «Αφού συνέθεσαν εκεί τα ιερά κείμενα, πλησίασαν τον Οκκάκα·
Θα έχεις άφθονο πλούτο και σιτηρά, θυσίασε, πολλή είναι η περιουσία σου·
Θυσίασε, πολύς είναι ο πλούτος σου.
- 306.** Και τότε ο βασιλιάς πείστηκε, από τους βραχμάνους ο άριστος αρματηλάτης·
θυσία αλόγου, θυσία ανθρώπου, σαμμαπάσα, βατζαπέγια, νιραγγάλα·
αφού τέλεσε αυτές τις θυσίες, έδωσε πλούτη στους βραχμάνους.
- 307.** «Αγελάδες και κρεβάτια και ρούχα, και στολισμένες γυναίκες·
σε άρματα ζεμένα με ευγενή άλογα, καλοφτιαγμένα με ποικίλα ραψίματα.
- 308.** «Κατοικίες ευχάριστες, καλά χωρισμένες σε μέρη·
αφού τις γέμισε με διάφορα δημητριακά, έδωσε πλούτη στους βραχμάνους.
- 309.** «Κι αυτοί εκεί αφού απέκτησαν πλούτο, συμφώνησαν για αποθήκευση·

σε αυτούς που ήταν κυριευμένοι από πόθο, η επιθυμία περισσότερο αυξήθηκε· αφού συνέθεσαν εκεί τα ιερά κείμενα, πλησίασαν ξανά τον Οκκάκα.

- 310.** «Όπως το νερό και η γη, το ασήμι, ο πλούτος και τα σιτηρά· έτσι οι αγελάδες για τους ανθρώπους, αυτές είναι αναγκαία είδη για τα ζωντανά· θυσίασε, πολλή είναι η περιουσία σου, θυσίασε, πολύς είναι ο πλούτος σου.
- 311.** Και τότε ο βασιλιάς πείστηκε, από τους βραχμάνους ο άριστος αρματηλάτης· Πολλές εκατοντάδες χιλιάδες, αγελάδες στη θυσία έσφαξε.
- 312.** «Ούτε με πόδι ούτε με κέρατο, δεν έβλαπταν κανέναν· αγελάδες ήρεμες σαν πρόβατα, πράες, που αρμέγονταν σε κάδους· αυτές αφού τις έπιασε από τα κέρατα, ο βασιλιάς τις έσφαξε με μαχαίρι.
- 313.** «Τότε οι θεοί και οι πατέρες, ο Ίντα, οι τιτάνες και οι ράκκχασες· "Αδικία" έτσι φώναξαν, όταν το μαχαίρι έπεσε στην αγελάδα.
- 314.** «Τρεις αρρώστιες υπήρχαν παλιά: η επιθυμία, η ανορεξία, το γήρας· Από τη σφαγή των ζώων, έγιναν ενενήντα οκτώ.
- 315.** «Αυτή η αδικία των τιμωριών, εισήλθε παλαιά· Αθώες αγελάδες σφάζονται, οι ιδιότητες φθείρονται για τους θύτες.
- 316.** «Έτσι αυτή είναι μια ασήμαντη πρακτική, αρχαία, επικριτέα από τους νοήμονες· Όπου βλέπει κάποιον τέτοιο, ο κόσμος επικρίνει τον θύτη.
- 317.** «Έτσι όταν η διδασκαλία χάθηκε, διχάστηκαν οι εργάτες και οι έμποροι· πολλοί διχάστηκαν οι πολεμιστές, η σύζυγος περιφρόνησε τον σύζυγο.
- 318.** «Πολεμιστές και συγγενείς του Βράχμα, και όσοι άλλοι προστατεύονται από το σόι· αφού απέρριψαν τον ισχυρισμό περί γέννησης, υποτάχθηκαν στην εξουσία των ηδονών».

Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνοι οι πλούσιοι βραχμάνοι είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας μας θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκούς ακολούθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

Τέλος της ομιλίας Μπραχμαναντχάμμικα, έβδομη.

8. Η ομιλία για το πλοίο

- 319.** Από όποιον πράγματι ένας άνθρωπος θα συνειδητοποιούσε τη Διδασκαλία, αυτόν θα έπρεπε να ευσεβεί σαν θεότητα τον Ίντρα· αυτός χαίροντας ευσέβειας, με γαλήνια συνείδηση προς εκείνον, ο πολυμαθής φανερώνει τη Διδασκαλία.
- 320.** Αφού έδωσε προσοχή σε αυτό, ακούγοντας, ο σοφός, ακολουθώντας την

πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία·
γίνεται νοήμονας, διακριτικός και λεπτός, όποιος συναναστρέφεται έναν
τέτοιον επιμελής.

- 321.** Αυτός που συναναστρέφεται τον ευτελή και αδαή, αυτόν που δεν έχει επιτύχει
τον σκοπό και τον φθονερό·
Χωρίς να κατανοήσει τη Διδασκαλία ακριβώς εδώ, χωρίς να έχει διαβεί την
αβεβαιότητα, πλησιάζει τον θάνατο.
- 322.** Όπως ένας άνθρωπος κατεβαίνοντας στο ποτάμι, με πολύ νερό, με ρεύμα
γρήγορο·
αυτός παρασυρόμενος, πηγαίνοντας με το ρεύμα, πώς μπορεί τους άλλους να
περάσει στην πέρα όχθη;
- 323.** Ακριβώς έτσι, χωρίς να κατανοήσει τη Διδασκαλία, χωρίς να εξετάσει το
νόημα από τους πολυμαθείς·
ο ίδιος μη γνωρίζοντας, χωρίς να έχει διαβεί την αβεβαιότητα, πώς μπορεί
αυτός τους άλλους να πείσει;
- 324.** Όπως κάποιος που ανέβηκε σε γερό πλοίο, εφοδιασμένος με κουπί και τιμόνι·
αυτός θα μπορούσε να περάσει εκεί και πολλούς άλλους, ο γνώστης των
μέσων εκεί, ο επιδέξιος, ο σοφός.
- 325.** Έτσι ακόμη όποιος είναι γνώστης, με αναπτυγμένο εαυτό, πολυμαθής, με
ακλόνητη φύση·
αυτός λοιπόν τους άλλους θα πείσει, κατανοώντας, εκείνους που έχουν
φτάσει στην κοντινή αιτία του αφουγκράσματος.
- 326.** Για αυτό πράγματι ένα ενάρετο άτομο να συναναστρέφεται, τον συνετό και
τον πολυμαθή·
έχοντας κατανοήσει το νόημα, ακολουθώντας, αυτός που έχει γνωρίσει τη
Διδασκαλία, αυτός θα αποκτήσει ευτυχία.

Τέλος της ομιλίας Νάβα, όγδοη.

9. Η ομιλία Κιμσίλα

- 327.** «Με ποια ηθική, με ποια συμπεριφορά, καλλιεργώντας ποιες πράξεις·
θα μπορούσε ένας άνθρωπος ορθά εδραιωμένος, να φτάσει και στον ύψιστο
σκοπό;»
- 328.** «Να σέβεται τους μεγαλύτερους, να μη ζηλεύει, να γνωρίζει τον κατάλληλο
χρόνο για να επισκέπτεται τους σεβαστούς·
να γνωρίζει την κατάλληλη στιγμή για μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία
που εκφράζεται, να ακούει προσεκτικά τα καλά λόγια.
- 329.** «Την κατάλληλη στιγμή να πηγαίνει κοντά στους σεβαστούς, αφού απορρίψει
την ισχυρογνωμοσύνη, ταπεινός στη συμπεριφορά·
το νόημα, τη Διδασκαλία, τον αυτοέλεγχο, την άγια ζωή, να αναθυμάται και
να εφαρμόζει.

- 330.** «Αυτός που απολαμβάνει τη Διδασκαλία, τέρπεται με τη Διδασκαλία, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, γνώστης της κρίσης της Διδασκαλίας· ας μην ασκεί λόγο που μολύνει τη Διδασκαλία, ας οδηγείται από αληθινές καλοειπωμένες ρήσεις.
- 331.** «Το γέλιο, τον ψιθυρισμό, τον θρήνο, τη δυσαρέσκεια, την απάτη, τη δολοπλοκία, την απληστία, την αλαζονεία· την ορμητικότητα, την τραχύτητα, τη διαφθορά και τη λαχτάρα, έχοντας εγκαταλείψει, ας περπατά απαλλαγμένος από ματαιότητα, έχοντας σταθεροποιήσει τον εαυτό του.
- 332.** «Τα καλά λόγια έχουν ως ουσία τη συνειδητοποίηση, και η μάθηση έχει ως ουσία τη συνειδητή αυτοσυγκέντρωση· δεν αυξάνεται η σοφία και η μάθηση αυτού, ο οποίος είναι απερίσκεπτος άνθρωπος, αμελής.
- 333.** «Αυτοί που χαίρονται στη Διδασκαλία που διακηρύχθηκε από τον Ευγενή, ανυπέρβλητοι είναι αυτοί στον λόγο, στον νου και στην πράξη· αυτοί είναι εδραιωμένοι στην ειρήνη, την πραότητα και την αυτοσυγκέντρωση, και έχουν φτάσει στην ουσία της μάθησης και της σοφίας.»

Τέλος της ομιλίας Κιμισία, ένατη.

10. Η ομιλία Ουττχάνα

- 334.** Σηκωθείτε, καθίστε, ποιο όφελος έχει για σας ο ύπνος; Διότι ποιος ύπνος για τους πάσχοντες, για αυτούς που τρυπήθηκαν από βέλος, που υποφέρουν;
- 335.** Σηκωθείτε, καθίστε, εξασκηθείτε σταθερά για την ειρήνη· Μην σας αναγνωρίσει ως απρόσεκτους ο βασιλιάς του θανάτου και σας παραπλανήσει, εσάς που ακολουθείτε τη θέλησή του.
- 336.** Σε αυτήν θεοί και άνθρωποι, βασισμένοι παραμένουν επιθυμώντας· ξεπεράστε αυτήν την κολλώδη, η στιγμή ας μην σας παρέλθει· διότι αυτοί που άφησαν τη στιγμή να περάσει θρηνούν, ριγμένοι στην κόλαση.
- 337.** Η αμέλεια είναι σκόνη, η αμέλεια, η σκόνη που ακολουθεί την αμέλεια· Με την επιμέλεια και την αληθινή γνώση, ας αφαιρέσει κανείς το βέλος από τον εαυτό του.

Τέλος της ομιλίας Ουττχάνα, δέκατη.

11. Η ομιλία για τον Ράχουλα

- 338.** «Μήπως από τη συνεχή συγκατοίκηση, δεν περιφρονείς τον σοφό; Ο δαδούχος των ανθρώπων, μήπως χαίρει εκτίμησης από σένα;»
- 339.** «Εγώ δεν περιφρονώ τον σοφό από τη συνεχή συγκατοίκηση· Ο δαδούχος των ανθρώπων, πάντα χαίρει εκτίμησης από εμένα.»

- 340.** «Έχοντας εγκαταλείψει τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, τα αγαπητά και ευχάριστα·
βγαίνοντας από το σπίτι με πίστη, γίνε αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο.
- 341.** «Να συναναστρέφesai καλούς φίλους, και απομονωμένη κατοικία·
απομακρυσμένη, χωρίς πολλές φωνές, να γνωρίζεις το μέτρο στην τροφή.
- 342.** «Στον χιτώνα και στην προσφερόμενη τροφή, στα αναγκαία είδη και στο κάθισμα·
σε αυτά μην κάνεις επιθυμία, μην έρθεις ξανά στον κόσμο.
- 343.** «Συγκρατημένος στον κύριο μοναστικό κώδικα, και στις πέντε ικανότητες·
η μνήμη επί του σώματος ας είναι σε σένα, γίνε πλήρης αποστασιοποίησης.
- 344.** «Απόφευγε το σημάδι, το ελκυστικό που συνδέεται με πάθος·
ανάπτυξε τη συνείδηση στο μη ελκυστικό, πλήρως εστιασμένη, καλά συγκεντρωμένη.
- 345.** «Και ανάπτυξε το χωρίς χαρακτηριστικά, εγκατάλειψε την υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία·
τότε μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας, θα βαδίζεις γαλήνιος».

Έτσι ο Ευλογημένος συχνά προέτρεπε τον σεβάσμιο Ράχουλα με αυτούς τους στίχους.

Τέλος της ομιλίας Ράχουλα, ενδέκατη.

12. Η ομιλία Νιγκρόντακάπα

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Αλαβί, στο ιερό μνημείο Αγγκαλάβα. Εκείνη την περίοδο ο μέντορας του σεβάσμιου Βανγκίσα, ο πρεσβύτερος μοναχός ονόματι Νιγκρόντακάπα, είχε πρόσφατα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα στο ιερό μνημείο Αγγκαλάβα. Τότε στον σεβάσμιο Βανγκίσα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Άραγε ο μέντοράς μου επέτυχε το τελικό Νιμπάνα ή δεν επέτυχε το τελικό Νιμπάνα;» Τότε ο σεβάσμιος Βανγκίσα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Βανγκίσα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: 'Άραγε ο μέντοράς μου επέτυχε το τελικό Νιμπάνα ή δεν επέτυχε το τελικό Νιμπάνα;» Τότε ο σεβάσμιος Βανγκίσα, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον χιτώνα πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

- 346.** «Ρωτάμε τον Διδάσκαλο με την ασύγκριτη σοφία, αυτόν που στην παρούσα ζωή διαλύει τις σκεπτικιστικές αμφιβολίες·
στο Αγγκαλάβα πέθανε ένας μοναχός, γνωστός, ένδοξος, με κατασβεσμένο εαυτό.

- 347.** «Νιγκρόντακάππα ήταν το όνομά του, δοσμένο από σένα, Ευλογημένε, στον βραχμάνο·
Αυτός, αποδίδοντάς σου τιμή, άσκησε προσδοκώντας την απελευθέρωση, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, εσύ που βλέπεις τη σταθερή Διδασκαλία.
- 348.** «Αυτόν τον μαθητή, Σάκυα, κι εμείς όλοι, επιθυμούμε να γνωρίσουμε, εσύ που βλέπεις παντού·
Τα αυτιά μας είναι έτοιμα για ακρόαση, εσύ είσαι ο Διδάσκαλός μας, εσύ είσαι ανυπέρβλητος.
- 349.** «Διάλυσε την αμφιβολία μας, πες μου αυτό, γνώρισε αυτόν που έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, εσύ ευρείας σοφίας·
μίλησε ανάμεσά μας, εσύ που βλέπεις παντού, όπως ο Σάκκα με τα χίλια μάτια ανάμεσα στους θεούς.
- 350.** «Όσοι νοητικοί κόμβοι κι αν υπάρχουν εδώ, οδοί αυταπάτης, στην πλευρά της αγνωσίας, καταστάσεις σκεπτικιστικής αμφιβολίας·
φτάνοντας στον Τατχάγκατα, αυτοί δεν υφίστανται, διότι αυτός είναι η υπέρτατη όραση για τους ανθρώπους.
- 351.** «Αν ποτέ ένας άνθρωπος τις νοητικές μολύνσεις, όπως ο άνεμος τα πυκνά σύννεφα, δεν διέλυε·
Ολόκληρος ο κόσμος θα ήταν καλυμμένος από σκοτάδι, ούτε οι φωτεινοί άνθρωποι θα έλαμπαν.
- 352.** «Οι σοφοί γίνονται φωτοδότες, αυτό εγώ, ήρωα, ακριβώς έτσι θεωρώ·
τον Βιπασσίν γνωρίζοντας προσήλθαμε, στις συνελεύσεις φανέρωσέ μας τον Κάππα.
- 353.** «Γρήγορα λόγο εκφώνησε, ευχάριστε, ευχάριστο, όπως κύκνος υψώνοντας αργά κελαηδεί·
με τη μελωδική φωνή καλά διαμορφωμένη, όλοι εμείς με προσοχή ας σε ακούσουμε.
- 354.** «Αυτός που εγκατέλειψε τη γέννηση και τον θάνατο εντελώς, επιπλήττοντας τον καθαρό θα διδάξω τη Διδασκαλία·
Διότι οι κοινοί άνθρωποι δεν ενεργούν κατά βούληση, ενώ οι Τατχάγκατα ενεργούν με διάκριση.
- 355.** «Αυτή η τέλεια εξήγησή σου, κατανοήθηκε από αυτόν με την ορθή σοφία·
Αυτός ο τελευταίος χαιρετισμός με ενωμένες παλάμες είναι καλά προσφερμένος, μη μας παραπλανήσεις, εσύ που γνωρίζεις, ω ασύγκριτης σοφίας.
- 356.** «Γνωρίζοντας την ευγενή διδασκαλία, την πέρα και την εδώ όχθη, μη μας παραπλανήσεις, εσύ που γνωρίζεις, ω ασύγκριτου νου ήρωα·
Όπως κάποιος καταβεβλημένος από τη ζέστη ποθεί νερό στον καύσωνα, έτσι ποθώ τα λόγια σου, βρέξε αυτά που άκουσες.»

- 357.** «Την άγια ζωή για την οποία υπήρχε σκοπός άσκησε, ο Καππάγiana μήπως αυτό ήταν μη μάταιο για αυτόν;
Έσβησε αυτός ή με υπόλειμμα προσκόλλησης, πώς απελευθερώθηκε ήταν αυτό ας ακούσουμε».
- 358.** «Έκοψε την επιθυμία εδώ στη νοητικότητα και υλικότητα, (είπε ο Ευλογημένος)
το ρεύμα του Κάνχα που είχε παραμείνει λανθάνον για μακρύ χρόνο·
πέρασε πέρα από τη γέννηση και τον θάνατο εντελώς,»
έτσι είπε ο Ευλογημένος, ο άριστος των πέντε.
- 359.** «Αυτό ακούγοντας χαίρομαι, τα λόγια σου, άριστε των σοφών·
Μη μάταια λοιπόν η ερώτησή μου, δεν με εξαπάτησες, βραχμάνε.
- 360.** «Αυτός που πράττει όπως λέει, ήταν μαθητής του Βούδα·
έκοψε το δίχτυ του θανάτου, απλωμένο σταθερά από τον απατηλό.
- 361.** «Ο Ευλογημένος είδε την αρχή της προσκόλλησης, ο Καππίγια·
πράγματι ο Καππάγiana ξεπέρασε το βασίλειο του θανάτου τόσο δύσκολο να διαβεί».

Τέλος της ομιλίας Νιγκρόντχακάπα, δωδέκατη.

13. Η ομιλία Σαμμαπαριμπατζανίγια

- 362.** «Ρωτώ τον σοφό με την άφθονη σοφία,
αυτόν που έχει διαβεί, που έχει υπερβεί, που έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα,
που είναι εσωτερικά στέρεος·
βγαίνοντας από το σπίτι, απωθώντας τις ηδονές, πώς ένας μοναχός
θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο;»
- 363.** «Αυτός του οποίου οι ευλογίες έχουν ξεριζωθεί, (είπε ο Ευλογημένος)
Τα σημάδια, τα όνειρα και τα χαρακτηριστικά·
Αυτός που έχει εγκαταλείψει το σφάλμα των ευλογιών,
αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 364.** «Ας απομακρύνει το πάθος για τις ανθρώπινες, και επίσης για τις ουράνιες
ηδονές ο μοναχός·
Υπερβαίνοντας την ύπαρξη, κατανοώντας τη Διδασκαλία, αυτός θα
περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 365.** Αφήνοντας πίσω τις κακολογίες, την οργή και την τσιγκουνιά ας εγκαταλείψει
ο μοναχός·
Έχοντας εγκαταλείψει την έλξη και την απώθηση, αυτός θα περιπλανιόταν
ορθά στον κόσμο.
- 366.** Εγκαταλείποντας το αγαπητό και το μη αγαπητό, μέσω της μη προσκόλλησης,
ανεξάρτητος πουθενά·
Ελεύθερος από τα υποκείμενα σε νοητικούς δεσμούς, αυτός θα περιπλανιόταν
ορθά στον κόσμο.

- 367.** Αυτός δεν βρίσκει ουσία στις προσκολλήσεις, έχοντας απομακρύνει τη θέληση και το πάθος για τα πράγματα που μπορούν να ληφθούν·
Αυτός ανεξάρτητος, χωρίς να χρειάζεται καθοδήγηση από άλλους, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 368.** «Με τον λόγο, με τον νου και με την πράξη, χωρίς εχθρότητα, γνωρίζοντας ορθά τη Διδασκαλία·
Ποθώντας την κατάσταση του Νιμπάνα, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 369.** «Όποιος όταν τον τιμούν δεν θα υπερηφανευόταν σκεπτόμενος "εγώ", ο μοναχός ακόμη κι αν τον βρίζουν δεν θα εξοργιζόταν·
Έχοντας λάβει τροφή από άλλους δεν θα μεθούσε, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 370.** «Εγκαταλείποντας την απληστία και την ύπαρξη, απέχοντας από το κόψιμο και τη φυλάκιση ο μοναχός·
αυτός έχοντας διαβεί τη σύγχυση, χωρίς αγκάθι, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 371.** «Γνωρίζοντας τι είναι κατάλληλο για τον εαυτό του, ο μοναχός να μη βλάψει κανέναν στον κόσμο·
Γνωρίζοντας τη Διδασκαλία όπως πραγματικά είναι, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 372.** «Αυτός στον οποίο δεν υπάρχουν καθόλου υπολανθάνουσες τάσεις, και οι φαύλες ρίζες έχουν εκριζωθεί·
αυτός χωρίς επιθυμία, χωρίς να επιθυμεί, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 373.** «Αυτός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει εγκαταλείψει την αλαζονεία, που έχει ξεπεράσει όλη την ατραπό της λαγνείας·
Δαμασμένος, έχων επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, έχοντας σταθεροποιήσει τον εαυτό του, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 374.** «Ο πιστός, ο μορφωμένος, αυτός που βλέπει την οριστική πορεία, ο σοφός δεν ακολουθεί τις ομάδες μεταξύ αυτών που έχουν πάει σε ομάδες·
απομακρύνοντας την απληστία, το μίσος και την αποστροφή, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 375.** «Ο πλήρως αγνός νικητής, αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα του κύκλου των επαναγεννήσεων, κυρίαρχος στα φαινόμενα, αυτός που έχει φτάσει στην άλλη όχθη, χωρίς λαχτάρα·
επιδέξιος στη γνώση της παύσης των δραστηριοτήτων, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.
- 376.** «Στα παρελθόντα και επίσης στα μελλοντικά, έχοντας υπερβεί τη νοητική κατασκευή, με υπερβατικά αγνή σοφία·

Ελεύθερος από όλες τις αισθητήριες βάσεις, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.

- 377.** «Γνωρίζοντας την κατάσταση, κατανοώντας τη Διδασκαλία, βλέποντας ανοιχτή την εγκατάλειψη των νοητικών διαφθορών·
με την πλήρη εξάλειψη όλων των προσκολλήσεων, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο».
- 378.** «Σίγουρα, Ευλογημένε, έτσι ακριβώς είναι αυτό, εκείνος ο μοναχός που διαμένει έτσι, δαμασμένος·
έχοντας υπερβεί όλους τους νοητικούς δεσμούς και τις νοητικές δεσμεύσεις, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.»

Τέλος της ομιλίας Σαμμαπαριμπατζανίγια, δέκατη τρίτη.

14. Η ομιλία για τον δίκαιο

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Νταμμικά μαζί με πεντακόσιους λαϊκούς ακολούθους πήγε στον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λαϊκός ακόλουθος Νταμμικά απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχους:

- 379.** «Σε ρωτώ, Γκόταμα ευρείας σοφίας, πώς πράττοντας ένας μαθητής γίνεται καλός·
Είτε αυτός που από την οικογενειακή ζωή πηγαίνει στην άστεγη ζωή, είτε οι οικοδεσπότες που είναι λαϊκοί ακόλουθοι.»
- 380.** «Εσύ πράγματι του κόσμου μαζί με τους θεούς, τον προορισμό κατανοείς και τον τελικό σκοπό·
δεν υπάρχει ίσος με εσένα που βλέπεις το λεπτό νόημα, εσένα πράγματι τον εξαίρετο Βούδα αποκαλούν.
- 381.** «Εσύ, αφού κατανόησες όλη τη γνώση και τη Διδασκαλία, τη φανέρωσες νιώθοντας συμπόνια για τα όντα·
Είσαι αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα του κύκλου των επαναγεννήσεων, εσύ που βλέπεις παντού, λάμπεις αμόλυντος σε ολόκληρο τον κόσμο.
- 382.** «Ήρθε κοντά σου ο βασιλιάς των ελεφάντων, ονόματι Εράβανα, αφού άκουσε για τον Νικητή·
Κι αυτός, αφού συνομίλησε μαζί σου, έφυγε, ακούγοντας "καλώς" με χαρούμενη μορφή.
- 383.** «Και ο βασιλιάς Βεσσαβάνα Κουβέρα σε πλησιάζει, ρωτώντας για τη Διδασκαλία·
και σε αυτόν εσύ, ρωτημένος, απαντάς, σοφέ, κι αυτός επίσης ακούγοντας με χαρούμενη μορφή.
- 384.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι αιρετικοί με συνήθεια τη διαμάχη, είτε Ατζίβακα είτε Τζαϊν·

με τη σοφία αυτόν δεν τον ξεπερνούν όλοι, όπως ένας ακίνητος αυτόν που πηγαίνει γρήγορα.

- 385.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι βραχμάνοι με συνήθεια τη διαμάχη, και επίσης κάποιοι μεγαλύτεροι βραχμάνοι υπάρχουν· Όλοι είναι δέσμιοι σε εσένα για το νόημα, και επίσης όσοι άλλοι νομίζουν ότι είναι διαλεκτικοί.
- 386.** «Αυτή η Διδασκαλία είναι λεπτή και ευτυχής, η οποία έχει καλά διδαχθεί από σένα, Ευλογημένε· Επιθυμώντας να την ακούσουμε όλοι, πες μας αυτήν, ρωτημένος, ύψιστε Βούδα.
- 387.** «Όλοι οι μοναχοί μου συγκεντρωμένοι, και οι λαϊκοί ακόλουθοι επίσης έτσι για να ακούσουν· ας ακούσουν τη Διδασκαλία που ανακαλύφθηκε από τον αμόλυντο, καλά ειπωμένη όπως οι θεοί του Βασάβα».
- 388.** «Ακούστε με, μοναχοί, σας διακηρύσσω τη διδασκαλία που αποτινάσσει· και αυτήν να την ασκείτε όλοι· τη στάση του σώματος κατάλληλη για αναχωρητή, ας τη συχνάζει αυτός που βλέπει το όφελος, ο σοφός.
- 389.** «Ένας μοναχός πράγματι δεν θα περιφερόταν σε ακατάλληλη ώρα, και θα περιφερόταν στο χωριό για προσφερόμενη τροφή στην κατάλληλη ώρα· αυτόν που περιφέρεται σε ακατάλληλη ώρα τον προσκολλώνται οι προσκολλήσεις, γι' αυτό σε ακατάλληλη ώρα δεν περιφέρονται οι Φωτισμένοι.»
- 390.** «Υλικές μορφές και ήχοι και γεύσεις και οσμές, και επαφές που μεθούν τα όντα· σε αυτά τα φαινόμενα απομακρύνοντας την επιθυμία, την κατάλληλη ώρα εκείνος ας πηγαίνει για το πρωινό γεύμα.
- 391.** «Και ο μοναχός, αφού λάβει προσφερόμενη τροφή την κατάλληλη περίοδο, απομακρυνόμενος μόνος ας κάθεται σε απόκρυφο μέρος· στοχαζόμενος εσωτερικά, ας μην κατευθύνει τον νου εξωτερικά, με συγκεντρωμένη ατομικότητα.
- 392.** «Ακόμα κι αν αυτός συνομιλεί με έναν μαθητή, ή με κάποιον άλλον ή με κάποιον μοναχό· την εξαίσια Διδασκαλία αυτήν ας εκθέτει, όχι διαβολή ούτε κατηγορία άλλων.
- 393.** «Κάποιοι αντιτίθενται στη διαμάχη, αυτούς τους μικρόνοες δεν τους επαινούμε· από εδώ κι από εκεί τους προσκολλούν οι προσκολλήσεις, γιατί ο νους τους εκεί πηγαίνει μακριά.
- 394.** «Την προσφερόμενη τροφή, τη διαμονή και το κρεβάτι και το κάθισμα, και το νερό και το πλύσιμο της σκόνης του διπλού χιτώνα·

αφού ακούσει τη Διδασκαλία που διδάχθηκε από τον Καλότυχο, έχοντας γνωρίσει ως χρησιμοποιεί ο μαθητής με εξαιρετη σοφία.

- 395.** «Γι' αυτό λοιπόν στην προσφερόμενη τροφή και στο κάθισμα, και στο νερό και στο πλύσιμο της σκόνης του διπλού χιτώνα·
σε αυτά τα φαινόμενα αμόλυντος, ο μοναχός όπως στο λωτό η σταγόνα νερού.
- 396.** «Το καθήκον του οικιακού όμως σας λέω, πώς πράττοντας ένας μαθητής γίνεται καλός·
Διότι αυτό δεν είναι δυνατόν με κατοχές, να αγγίξει αυτόν που είναι ολόκληρος ο τρόπος ζωής του μοναχού.
- 397.** «Δεν πρέπει να σκοτώνει έμβιο ον ούτε να βάζει άλλον να σκοτώσει, ούτε να επιτρέπει στους άλλους που σκοτώνουν·
έχοντας αποθέσει την τιμωρία σε όλα τα όντα, είτε σταθερά είτε τρομαγμένα υπάρχουν στον κόσμο.
- 398.** «Έπειτα θα απέφευγε το μη δοσμένο, οτιδήποτε οπουδήποτε ο μαθητής κατανοώντας·
Δεν θα έκλεβε ούτε θα επέτρεπε σε αυτόν που κλέβει, θα απέφευγε κάθε μη δοσμένο.
- 399.** Τη μη-άγια ζωή θα απέφευγε, όπως ο νοήμονας τον αναμμένο λάκκο με κάρβουνα·
αν όμως δεν μπορεί την άγια ζωή, τη σύζυγο του άλλου δεν θα παραβίαζε.
- 400.** Είτε έχοντας πάει σε συνέλευση είτε σε συγκέντρωση, ένας προς έναν δεν θα έλεγε ψέματα·
Δεν θα έλεγε ψέματα ούτε θα επέτρεπε σε αυτόν που λέει ψέματα, θα απέφευγε κάθε μη αληθινό.
- 401.** «Και την κατανάλωση μεθυστικών δεν θα ασκούσε, αυτή τη διδασκαλία θα εγκρίνει όποιος διάγει την οικιακή ζωή·
Δεν θα έδινε να πιει σε αυτόν που πίνει ούτε θα επέτρεπε, γνωρίζοντας ότι αυτό έχει ως κατάληξη την τρέλα.
- 402.** «Από τη μέθη πράγματι οι ανόητοι κάνουν κακά, και κάνουν και άλλους απρόσεκτους ανθρώπους να τα κάνουν·
αυτό το επίπεδο αξιόμεμπτων πράξεων ως αποφύγει, που προκαλεί τρέλα, που προκαλεί αυταπάτη, που αρέσει στους ανόητους.
- 403.** «Δεν πρέπει να σκοτώνει έμβιο ον ούτε να παίρνει το μη δοσμένο, δεν πρέπει να λέει ψέματα ούτε να πίνει μεθυστικά·
πρέπει να απέχει από τη μη-άγια ζωή, τη συνουσία, δεν πρέπει να τρώει τη νύχτα, φαγητό σε ακατάλληλη ώρα.
- 404.** «Δεν πρέπει να φοράει στεφάνια ούτε να χρησιμοποιεί αρώματα, πρέπει να κοιμάται σε κρεβάτι ή στο δάπεδο σε στρωμένο χαλί·
αυτή είναι η οκταμερής τήρηση των κανόνων, που φανερώθηκε από τον

Βούδα, αυτόν που έφτασε στο τέλος της δυστυχίας.

- 405.** Και τότε τηρώντας την τήρηση των κανόνων της δεκαπενθήμερης περιόδου, τη δέκατη τέταρτη και τη δέκατη πέμπτη και την όγδοη· Και την περίοδο των θαυμάτων με γαλήνιο νου, εξοπλισμένη με οκτώ παράγοντες σε τέλεια μορφή.
- 406.** «Και τότε νωρίς με την ανατολή του ηλίου, αφού έχει τηρήσει τους κανόνες, με τροφή και ρόφημα την κοινότητα μοναχών· με γαλήνια συνείδηση δίνοντας ευχαριστίες, όπως αρμόζει ας μοιραστεί ο νοήμονας.
- 407.** «Με δικαιοσύνη θα πρέπει να συντηρεί τους γονείς, θα πρέπει να ασκεί δίκαιο εμπόριο· αυτό ο οικοδεσπότης που ακολουθεί επιμελώς, πηγαίνει στους θεούς που ονομάζονται Αυτόφωτοι.»

Τέλος της ομιλίας Ντχάμμικα, δέκατη τέταρτη.

Τέλος του μικρού κεφαλαίου, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κόσμημα, όνομα, οσμή και ντροπή, ευλογία, με βελόνα και τρίχα·
Δίκαιη συμπεριφορά και βραχμάνος, πλοίο, ποια ηθική και εργατικότητα.

Ράχουλα και πάλι κοσμικός κύκλος, εξορία επίσης·
Δίκαιος και οι σοφοί είπαν, μικρό κεφάλαιο, δεκατέσσερα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 05. Ανθολογία ομιλιών. 2. Το μικρό κεφάλαιο έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org